

Başarının Altın Anahtarı

Neden

kimi insanlar, kapıdan geçerken birbirlerine öncelik vermekte incelik yarısına girer de arabalarının dümenine geçince ifrit kesilirler?

Neden

kimi arkadaşlar, kardeşler, büyükler ile çocuklar ve epler hep aynı çukura düşerler. Hangi çukura mı? Birbirini incitici boyutlara varan ağız kavgası çukurlarına... Eplerin ayrılmalarının sebebi çoğunlukla dillerinin belası değil mi?

Bu

soruları çözebiliriz de asıl soruya gelmek istiyorum. Neden okullarda "İnsanlararası ilişki kuralları" dersi okutulmaz? Ve neden araba kullanmamız için kurs ve sınavlar vardır da evlilikler için böyle kurslar açılmaz? Açılmalıdır! Yararı çok olur, zararı hiç yoktur.

Bundan otuz üç yıl önce TÜRKİYE sendikalarındaki liderlik kurslarında "Beperi Münasebetler" dersi vermem istenince önce derinlemesine inceledim. Halen de inceliyorum ve gözlemliyorum.

İpin özetini hemen söylemeliyim: Hayatta, evde, işte, siyasette, ticaretle başarının birinci sırası "beperi münasebetlerdeki başarı" ile ilgilidir. Önce ana kaynaktan başlayalım.

Bakınız Yaratıcı, Elçisine gönderdiği Kitap'ta ne söylemiş (Al-i İmran 159); "Allah'tan gelen bir rahmet ile onlara yumuşak davrandın. Eğer katı yürekli, kaba-saba olsaydın çevrenden dağdılar giderlerdi";

Üstünde "unutmayınız" yazılı kartları cebimde taşıyorum, duyduklarımdan, okuduklarımdan notlar alırım ve sık sık Uzun zamandır okuyup okuyup düğündüğüm iki ayeti sizinle paylaşmak istiyorum. Size de bir kağıda yazıp yanınızda taşıyarak veriyorum. Buyrun (Al-i İmran 134); "Onlar, bollukta da darlıkta da yoksullara yardım ederler; kızdıklarında öfkelerini bastırırlar; insanları bağlarlar. Allah'ın sevdiği kullardır onlar..."
Ve (Fussilet 34-35); "İyilikle kötülük bir olmaz. Kötülüğü en güzel biçimde sav. Bir de bakarsın ki seninle arasında düğman gibi sıcak bir dost oluvermiş."
Değerli okuyucum, deneyimle bilinir ki "Bir düğman çok, bin dost azdır". Öyleyse düğmanları en aza, dostları en çok çözmeli değil miyiz?

HAYATTA BAŞARI İÇİN BEPERİ MÜNASEBETLERİN ALTIN KURALLARI

Gelecek yazılarda ayrıntılara gireriz ama şimdilik on altı kuralımız maddeler halinde yazdım:

- 1- İnsan yaratılmalarının en kutsal ve varlığın özeti. "İnsanı sevmek" gerekir.
- 2- İnsanlarla "selamlaşmak" gerekir. Selam dostluğu artırır, yeni dostlar getirir.
- 3- İnsanlara karpı "gülümseme" olunmalıdır. "Gülümsemesini bilmeyen dükkan açması" dermiş Ç...
- 4- Her "insanın adı" sevimidir, öğrenmek ve onlara adlarıyla hitap etmek yararlıdır. Elbette hiplanacakları biçim...
- 5- Kimseyle "tartıpmaya girilmemelidir". Tartıpmayı kazanırsan karpındaki yitirirsin, kaybedersen özgüvenin ya alırım.

6- “Kimseyi eleptirme”. Hiçbir yararý olmaz. Mutlaka eleptirmen gerekiyorsa kendi kusurunu söylemekle başla; onun bir meziyetini öv; karşındakinin kişiliğini koruyarak davranışının yakışmadığını söyle.

7- İnsanların meziyetlerini , “iyi işlerini takdir et ve onları öv”. Elbette gerçekçi olmak kaydı ile...

8- İnsanlara “içten ilgi” göster...

9- İnsanlara “ilgilenecekleri konulardan söz et”., kendinden söz etmeyi en aza indir, onlarla sohbet eyle.

10- Konuşanların sözünü kesmeden “dinlemeyi öğren”... Gerçekten dinle, dinler gibi yapma.

Değerli okuyucum bu yazımı kes ve sakla... Uygula... Sonucu gözlemler, neye yaradığını kısa zamanda göremezsen bana postla geri alırım.

Namık Kemal Zeybek

2016